

Ole-Bjørn

Vår siste original er borte. Ole-Bjørn parkerte sykkel sin for godt i januar 2015 – nær 80 år gammel – hjemme på sitt ”østerrikske turistsenter” ved Engersbråten. For noen var ”monumentet” hans til stor ergrelse – for mange også en tankevekkende, interessant og lærerik opplevelse på tur langs Ljanselven.

Han var absolutt ikke noe A4-menneske – derimot en farverik, lyrisk, energisk, og utfordrende mann med et meget broget livsløp. Mange synes nok han var litt skummel og naboer kunne være oppgitte over hans mangel på eiendomsrett.

Til sjøs som 17-åring, etter 5 skutejobber ilandsatt i Frankrike, haiket hjem. Oppfinnsomheten hans gjorde at han levde litt ”bak lås og slå” – men dette gav inspirasjon også til dikt og malerier. Han passet godt på sin krigsinvalide mor – tok henne med på utrolige turer både innen- og utenlands. Etter hennes død laget han en pappfigur som ikledd hennes klær og plassert i hennes rullestol, fikk ”oppleve” 17.mai på Sæter. Hvert år besøkte han familiens gravsted i Valdres.

I de senere år så vi ham som oftest trillende sin sykkel fullastet med utstyr han hadde ”funnet”. Og han fikk avslutte sitt liv som han ønsket – aktiv, med to forskjellige sko på bena, hjemme i sitt eget ”paradis”.

Mine tanker. *(Ole-Bjørn)*

Jeg vil dele ut mine tanker,
etse dem inn i hvert sinn.
Strø dem omkring i verden,
så en tidløs tanke blir din.

Jeg skjenker dem til hver fange av døgnrytmens kav og strid.
Gir de til hele verden med håp om en lysfrelst tid.

